

EUROPEES PARLEMENT

2009 - 2014

Zittingsdocument

A7-0131/2013

27.3.2013

*****I**
VERSLAG

over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 2006/66/EG inzake batterijen en accu's, alsook afgedankte batterijen en accu's, wat betreft het op de markt brengen van cadmiumhoudende draagbare batterijen en accu's voor gebruik in draadloos elektrisch gereedschap
(COM(2012)0136 – C7-0087/2012 – 2012/0066(COD))

Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid

Rapporteur: Vladko Todorov Panayotov

Verklaring van de gebruikte tekens

- * Raadplegingsprocedure
- *** Goedkeuringsprocedure
- ***I Gewone wetgevingsprocedure (eerste lezing)
- ***II Gewone wetgevingsprocedure (tweede lezing)
- ***III Gewone wetgevingsprocedure (derde lezing)

(De aangeduide procedure is gebaseerd op de in de ontwerptekst voorgestelde rechtsgrond.)

Amendementen op een ontwerptekst

Door het Parlement aangebrachte wijzigingen op de ontwerptekst worden in ***vet cursief*** aangegeven. De markering in *mager cursief* is een aanwijzing voor de technische diensten en betreft passages in de ontwerptekst waarvoor een correctie wordt voorgesteld met het oog op de uiteindelijke tekst (bijvoorbeeld aperte fouten of weglatingen in een taalversie). Dergelijke correcties moeten worden goedgekeurd door de betrokken technische diensten.

In de koptekst van een amendement op een bestaande tekst, waarvoor in de ontwerptekst wijzigingen worden voorgesteld, wordt op respectievelijk de derde en vierde regel verwezen naar de bestaande tekst en naar de bepaling in kwestie. Tekstdelen die worden overgenomen uit een bepaling van een bestaande tekst die in de ontwerptekst niet is gewijzigd, maar door het Parlement wordt geamendeerd, worden in ***vet*** gemarkeerd. Een eventuele schrapping van dergelijke tekstdelen wordt als volgt aangegeven: [...].

INHOUD

	Blz.
ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT	5
TOELICHTING	18
ADVIES VAN DE COMMISSIE JURIDISCHE ZAKEN OVER HET GEBRUIK VAN GEDELEGEERDE HANDELINGEN.....	23
PROCEDURE	37

ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT

over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 2006/66/EG inzake batterijen en accu's, alsook afgedankte batterijen en accu's, wat betreft het op de markt brengen van cadmiumhoudende draagbare batterijen en accu's voor gebruik in draadloos elektrisch gereedschap (COM(2012)0136 – C7-0087/2012 – 2012/0066(COD))

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2012)0136),
 - gezien artikel 294, lid 2, en de artikelen 192, lid 1, en 114, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C7-0087/2012),
 - gezien het advies van de Commissie juridische zaken inzake het gebruik van gedelegeerde handelingen,
 - gezien artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 24 mei 2012¹,
 - na raadpleging van het Comité van de Regio's,
 - gezien artikel 55 en artikel 37 bis van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid (A7-0131/2013),
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast;
 2. verzoekt om hernieuwde voorlegging indien de Commissie voornemens is ingrijpende wijzigingen in haar voorstel aan te brengen of dit door een nieuwe tekst te vervangen;
 3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

¹ PB C 229 van 31.7.2012, blz. 140.

Amendement 1

Voorstel voor een richtlijn Titel

Door de Commissie voorgestelde tekst

Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad *van [...]* tot wijziging van Richtlijn 2006/66/EG inzake batterijen en accu's, alsook afgedankte batterijen en accu's, wat **betreft** het op de markt brengen van cadmiumhoudende draagbare batterijen en accu's voor gebruik in draadloos elektrisch gereedschap

Amendement

Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 2006/66/EG inzake batterijen en accu's, alsook afgedankte batterijen en accu's, wat het op de markt brengen van cadmiumhoudende draagbare batterijen en accu's voor gebruik in draadloos elektrisch gereedschap **en van knoopcellen met een laag kwikgehalte betreft**

Motivering

Hoewel dit buiten het bereik van het Commissievoorstel valt, betekent de herziening van Richtlijn 2006/66/EG een kans om een uitzondering te verwijderen die vandaag duidelijk achterhaald is: de mogelijkheid voor knoopcelbatterijen om nog steeds kwik te bevatten. In een op vraag van de Commissie opgesteld verslag (BIOIS 2012)¹ wordt gesuggereerd dat de beste beleidsoptie vanuit ecologisch en economisch oogpunt bestaat in het verbieden van het op de markt brengen in de EU van knoopcelbatterijen die kwik bevatten, om zo de negatieve gevolgen van het gebruik van kwik in deze producten te verminderen.

Amendement 2

Voorstel voor een richtlijn Overweging 4

Door de Commissie voorgestelde tekst

(4) De bestaande vrijstelling voor dit gebruik dient tot en met 31 december 2015 van toepassing te blijven, zodat de **sector** de relevante **technologieën** verder **kan** aanpassen.

Amendement

(4) De bestaande vrijstelling voor dit gebruik dient tot en met 31 december 2015 van toepassing te blijven, zodat de **producenten, de recyclingindustrie en de consumenten in de hele waardeketen** de relevante **vervangtechnologieën in alle regio's van de Unie op een uniforme manier** verder **kunnen** aanpassen.

¹ Studie inzake het potentieel voor de vermindering van kwikverontreiniging afkomstig van tandheelkundige amalgamen en batterijen, Europese Commissie, DG ENVI, 5 maart 2012, http://ec.europa.eu/environment/chemicals/mercury/pdf/Final_report_11.07.12.pdf

Amendement 3

Voorstel voor een richtlijn Overweging 4 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(4 bis) In overeenstemming met Richtlijn 2006/66/EG is het verboden alle, al dan niet in apparaten ingebouwde batterijen of accu's die meer dan 0,0005 gewichtsprocent kwik bevatten in de handel te brengen. Knoopcellen met een kwikgehalte van ten hoogste 2 gewichtsprocent zijn echter vrijgesteld van dit verbod. Het is belangrijk het risico te verminderen dat kwik in het milieu terechtkomt, aangezien knoopcellen vaak niet gescheiden worden ingezameld. De markt van de Unie voor knoopcellen is reeds bezig met een omschakeling naar knoopcellen zonder kwik. Versies zonder kwik zijn ondertussen in de handel verkrijgbaar voor alle toepassingen, en hebben bijna dezelfde prestatieparameters als de versies met kwik, wat wordt bevestigd door de meerderheid van de sector. Het op de markt brengen van knoopcellen met een kwikgehalte van meer dan 0,0005 gewichtsprocent dient derhalve te worden verboden. Er wordt verwacht dat landen die grote hoeveelheden knoopcellen uitvoeren naar de Unie als gevolg van dergelijk verbod zullen worden aangemoedigd om de omschakeling naar kwikvrije knoopcellen te versnellen, wat een mondiale impact kan hebben op het gebruik van kwik in deze industrietak.

Amendement 4

Voorstel voor een richtlijn Overweging 6

Door de Commissie voorgestelde tekst

(6) Met het oog op de aanvulling of wijziging van Richtlijn 2006/66/EG dient aan de Commissie de bevoegdheid te worden verleend om overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag handelingen vast te stellen die betrekking hebben op bijlage III betreffende verwerkings- en recyclingsvoorschriften, de criteria om te beoordelen of de verwerking en recycling buiten de Europese Unie heeft plaatsgevonden in omstandigheden die stroken met de eisen van deze richtlijn, producentenregistratie, capaciteitsmarkering voor draagbare en autobatterijen en -accu's, en op vrijstellingen van de markeringsvoorschriften. Het is van bijzonder belang dat de Commissie bij haar voorbereidende werkzaamheden passend overleg pleegt, onder meer met deskundigen. Bij het voorbereiden en opstellen van gedelegeerde handelingen dient de Commissie erop toe te zien dat de desbetreffende documenten gelijktijdig, tijdig en op passende wijze bij het Europees Parlement en de Raad worden ingediend.

Amendement

(6) Met het oog op de aanvulling of wijziging van Richtlijn 2006/66/EG dient aan de Commissie de bevoegdheid te worden verleend om overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag *betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU)* handelingen vast te stellen die betrekking hebben op ***een gemeenschappelijke methode voor de berekening van de jaarlijkse verkoop van draagbare batterijen en accu's aan eindgebruikers***, bijlage III betreffende verwerkings- en recyclingsvoorschriften, de criteria om te beoordelen of de verwerking en recycling buiten de Europese Unie heeft plaatsgevonden in omstandigheden die stroken met de eisen van deze richtlijn, producentenregistratie, capaciteitsmarkering voor draagbare en autobatterijen en -accu's, en op vrijstellingen van de markeringsvoorschriften. Het is van bijzonder belang dat de Commissie bij haar voorbereidende werkzaamheden passend overleg pleegt, onder meer met deskundigen. Bij het voorbereiden en opstellen van gedelegeerde handelingen dient de Commissie erop toe te zien dat de desbetreffende documenten gelijktijdig, tijdig en op passende wijze bij het Europees Parlement en de Raad worden ingediend.

Motivering

Het is belangrijk te zorgen voor een gelijk speelveld voor alle deelnemers.

Amendement 5

Voorstel voor een richtlijn Overweging 6 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(6 bis) De vereisten en de vorm van producentenregistratie moeten overeenstemmen met de registratievereisten en het registratieformaat in de zin van artikel 16, lid 3, en Bijlage X, deel A, van Richtlijn 2012/19/EU van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 betreffende afgedankte elektrische en elektronische apparatuur (AEEA)¹.

De vereisten en de vorm van producentenregistratie moeten blijven overeenstemmen met de registratievereisten en het registratieformaat die werden aangenomen in het kader van de Beschikking van de Commissie (2009/603/EG) van 5 augustus 2009 tot vaststelling van voorschriften voor de registratie van producenten van batterijen en accu's overeenkomstig Richtlijn 2006/66/EG van het Europees Parlement en de Raad.

¹ PB L 197 van 24.7.2012, blz. 38.

Motivering

Aangezien batterijen en accu's deel uitmaken van elektrische en elektronische apparatuur (EEA), is het logisch dat het proces voor de registratie van producenten dezelfde procedure volgt. Hierdoor kunnen producenten de vrijgekomen tijd besteden aan de organisatie van de productie. De registratievereisten voor batterijen werden aangenomen middels een beschikking van de Commissie uit augustus 2009 (2009/603/EG). In de EU bestaan er niet enkel registratiesystemen voor in gereedschap ingebouwde batterijen, maar ook voor afzonderlijk verkochte batterijen. De vereisten van Beschikking 2009/603/EG van de Commissie dienen ook van toepassing te blijven.

Amendement 6

Voorstel voor een richtlijn Overweging 7

Door de Commissie voorgestelde tekst

(7) Om te zorgen voor eenvormige voorwaarden voor de uitvoering van Richtlijn 2006/66/EG, dienen aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden te worden verleend met betrekking tot overgangsregelingen inzake minimuminzamelingscijfers, **een gemeenschappelijke methode voor de berekening van de jaarlijkse verkoop van draagbare batterijen en accu's aan eindgebruikers** en een vragenlijst of schema voor nationale uitvoeringsverslagen. Deze bevoegdheden moeten worden uitgeoefend overeenkomstig Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 28 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren.

Amendement

(7) Om te zorgen voor eenvormige voorwaarden voor de uitvoering van Richtlijn 2006/66/EG, dienen aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden te worden verleend met betrekking tot overgangsregelingen inzake minimuminzamelingscijfers en een vragenlijst of schema voor nationale uitvoeringsverslagen. Deze bevoegdheden moeten worden uitgeoefend overeenkomstig Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren.

Motivering

Zie motivering bij overweging 6.

Amendement 7

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – punt -1 (nieuw)

Richtlijn 2006/66/EG

Artikel 3 – punt 13 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

-1. In artikel 3 wordt het volgende punt (13 bis) ingevoegd:

"(13 bis) "op de markt aanbieden": het in het kader van een handelsactiviteit, al dan niet tegen betaling, verstrekken van een batterij of een accu met het oog op distributie, consumptie of gebruik op de markt van de Unie;"

Amendement 8

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – punt -1 bis (nieuw)

Richtlijn 2006/66/EG

Artikel 3 – punt 14

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

-1 bis. In artikel 3 wordt punt 14 vervangen door:

"(14) "op de markt brengen": het voor het eerst in de Unie op de markt aanbieden van een batterij of een accu;

Amendement 9

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – punt -1 ter (nieuw)

Richtlijn 2006/66/EG

Artikel 4 – lid 2

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

-1 ter. Artikel 4, lid 2, wordt vervangen door:

"2. Het verbod als bedoeld in lid 1, onder a), is echter tot 31 december 2014 niet van toepassing op knooppellen met een kwikgehalte van ten hoogste 2 gewichtsprocent."

Amendement 10

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – punt 1 bis (nieuw)
Richtlijn 2006/66/EG
Artikel 4 – lid 4

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

1 bis. Artikel 4, lid 4, wordt geschrapt.

Motivering

Eens het verbod op cadmium in werking is getreden, is er geen herziening van de uitzondering voor draadloze elektrische gereedschappen meer nodig in de toekomst.

Amendement 11

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – punt 1 ter (nieuw)
Richtlijn 2006/66/EG
Artikel 6 – lid 2

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

-1 ter. Artikel 6, lid 2, wordt vervangen door:

"2. De lidstaten treffen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat batterijen en accu's die niet aan de in deze richtlijn vastgestelde bepalingen voldoen, niet op de markt worden gebracht [...].

De lidstaten treffen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat batterijen en accu's die niet aan de in deze richtlijn vastgestelde bepalingen voldoen, drie jaar na de relevante uitfaseringsdatum niet langer worden aangeboden op de markt.

Batterijen en accu's die niet aan de eisen van deze richtlijn voldoen en die na de relevante uitfaseringsdatum op de markt worden gebracht, worden van de markt genomen."

Amendement 12

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – punt 2

Richtlijn 2006/66/EG

Artikel 10 – lid 4 – alinea 2

Door de Commissie voorgestelde tekst

De Commissie **stelt uiterlijk op 26 september 2007 middels uitvoeringshandelingen** een gemeenschappelijke methode voor de berekening van de jaarlijkse verkoop van draagbare batterijen en accu's aan eindgebruikers vast. **Deze uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 24, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure.**

Amendement

De Commissie **wordt gemachtigd om overeenkomstig artikel 23 bis gedelegeerde handelingen vast te stellen om** een gemeenschappelijke methode voor de berekening van de jaarlijkse verkoop van draagbare batterijen en accu's aan eindgebruikers vast **te stellen of te wijzigen.**

Motivering

In Beschikking 97/239/EG van de Commissie wordt de gemeenschappelijke methode voor de berekening van de jaarlijkse verkoop van draagbare batterijen en accu's aan eindgebruikers vastgesteld. Wijzigingen van de gemeenschappelijke methode moeten door middel van gedelegeerde handelingen gebeuren, aangezien dit een kwestie van algemene strekking is als bedoeld in artikel 290 VWEU.

Amendement 13

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – punt 2 bis (nieuw)

Richtlijn 2006/66/EG

Artikel 11

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

2 bis. Artikel 11 wordt vervangen door:

"Uithaling van afgedankte batterijen en accu's

De lidstaten zien erop toe dat fabrikanten apparaten zo ontwerpen dat afgedankte batterijen en accu's gemakkelijk eruit kunnen worden gehaald. Indien ze er niet kunnen worden uitgehaald door de eindgebruiker, zien de

lidstaten erop toe dat fabrikanten apparaten zo ontwerpen dat afgedankte batterijen en accu's gemakkelijk eruit kunnen worden gehaald door van de fabrikant onafhankelijke vaklieden. Apparaten met ingebouwde batterijen of accu's moeten vergezeld gaan van een gebruiksaanwijzing waaruit blijkt hoe deze gemakkelijk eruit kunnen worden gehaald door de eindgebruiker of door onafhankelijke vaklieden. Zo nodig bevat de gebruiksaanwijzing eveneens informatie over het type ingebouwde batterijen en accu's. Deze bepalingen zijn niet van toepassing wanneer, om redenen in verband met de veiligheid en de prestaties, of om medische redenen, dan wel om redenen in verband met data-integriteit, de continuïteit van de stroomvoorziening nodig is en hiervoor een permanente verbinding tussen het apparaat en de batterij of accu vereist is."

Amendement 14

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – punt 4

Richtlijn 2006/66/EG

Artikel 12 – lid 7

Door de Commissie voorgestelde tekst

4. Artikel 12, lid 7, wordt **geschrapt**;

Amendement

4. Artikel 12, lid 7, wordt **vervangen door**:

"Alvorens bijlage III te wijzigen of aan te vullen, raadpleegt de Commissie de belanghebbenden, met name producenten, inzamelaars, recyclers, verwerkers, milieuorganisaties, consumentenverenigingen en werknemersverenigingen [...]."

Motivering

Behoud van de raadplegingsvereiste in de huidige richtlijn. Door rekening te houden met de

mening van reële belanghebbenden wordt ervoor gezorgd dat er in de praktijk wordt gewerkt met de beste beschikbare technologieën.

Amendement 15

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – punt 10

Richtlijn 2006/66/EG

Artikel 23 bis – lid 2

Door de Commissie voorgestelde tekst

2. De in artikel 12, lid 6, artikel 15, lid 3, artikel 17 en artikel 21, leden 2 en 7, bedoelde bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend voor **onbepaalde tijd** met ingang van de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn.

Amendement

2. De in **artikel 10, lid 4**, artikel 12, lid 6, artikel 15, lid 3, artikel 17 en artikel 21, leden 2 en 7, bedoelde bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend voor **een periode van vijf jaar** met ingang van de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn. **Uiterlijk negen maanden vóór het verstrijken van de termijn van vijf jaar stelt de Commissie een verslag op over de bevoegdheidsdelegaties. De bevoegdheidsdelegatie wordt stilzwijgend met termijnen van dezelfde duur verlengd, tenzij het Europees Parlement of de Raad zich uiterlijk drie maanden voor het einde van elke termijn tegen deze verlenging verzet.**

Motivering

Andere wetgevende EU-instellingen dienen op de hoogte te worden gebracht van de vaststelling van gedelegeerde handelingen in de Unie en van de gevolgen van deze handelingen.

Amendement 16

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – punt 10

Richtlijn 2006/66/EG

Artikel 23 bis – lid 3

Door de Commissie voorgestelde tekst

3. Het Europees Parlement of de Raad kan

Amendement

3. Het Europees Parlement of de Raad kan

de in artikel 12, lid 6, artikel 15, lid 3, artikel 17 en artikel 21, leden 2 en 7, bedoelde bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.

Amendement 17

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – punt 10

Richtlijn 2006/66/EG

Artikel 23 bis – lid 5

Door de Commissie voorgestelde tekst

5. Een overeenkomstig artikel 12, lid 6, artikel 15, lid 3, artikel 17 en artikel 21, leden 2 en 7, vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad daartegen binnen een termijn van twee maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad vóór het verstrijken van die termijn de Commissie heeft meegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of de Raad met twee maanden verlengd.

Amendement 18

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 2 – lid 1

de in **artikel 10, lid 4**, artikel 12, lid 6, artikel 15, lid 3, artikel 17 en artikel 21, leden 2 en 7, bedoelde bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.

Amendement

5. Een overeenkomstig **artikel 10, lid 4**, artikel 12, lid 6, artikel 15, lid 3, artikel 17 en artikel 21, leden 2 en 7, vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad daartegen binnen een termijn van twee maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad vóór het verstrijken van die termijn de Commissie heeft meegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of de Raad met twee maanden verlengd.

Door de Commissie voorgestelde tekst

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk **18 maanden** na de inwerkingtreding van deze richtlijn aan artikel 1, lid 1, **ervan** te voldoen. Zij delen de Commissie de tekst van die bepalingen onverwijld mee.

Amendement 19
Voorstel voor een richtlijn
Artikel 3 – titel

Door de Commissie voorgestelde tekst

Inwerkingtreding

Amendement 20
Voorstel voor een richtlijn
Artikel 3 – alinea 1

Door de Commissie voorgestelde tekst

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie.

Amendement

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk **12 maanden** na de inwerkingtreding van deze richtlijn aan artikel 1, lid 1, **en artikel 1, lid -1 ter**, te voldoen. Zij delen de Commissie de tekst van die bepalingen onverwijld mee.

Amendement

Inwerkingtreding **en consolidatie**

Amendement

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie. **Binnen drie maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn wordt een geconsolideerde versie van Richtlijn 2006/66/EG opgesteld.**

TOELICHTING

Inleiding

In overeenstemming met Richtlijn 2006/66/EG van het Europees Parlement en de Raad¹ is het verboden alle, al dan niet in apparaten ingebouwde draagbare batterijen of accu's die meer dan 0,002 gewichtsprocent cadmium bevatten in de handel te brengen. Er geldt echter een uitzondering voor nood- en alarmsystemen, met inbegrip van noodverlichting, medische apparatuur en draadloze elektrische gereedschappen.

De Commissie dient, overeenkomstig artikel 4 van Richtlijn 2006/66/EG, de uitzondering voor draadloze elektrische gereedschappen te herzien. Het huidige voorstel heeft tot doel de richtlijn te wijzigen door de vrijstelling voor het gebruik van cadmium in draagbare batterijen en accu's voor gebruik in draadloos elektrisch gereedschap in te trekken op 1 december 2016. Gelet op de milieugevolgen van cadmium, wordt het voorstel van de Commissie positief ontvangen.

De termijn werd door de Commissie gekozen na een effectbeoordeling waarbij rekening werd gehouden met zowel de sociaaleconomische dimensie als de milieudimensie van de verwijdering van NiCd-batterijen in draadloos elektrisch gereedschap, en waarbij de algemene impact van de geleidelijke verwijdering van de uitzondering voor cadmium werd vergeleken. Er dient te worden opgemerkt dat de in de effectbeoordeling van de Commissie opgenomen conclusies betreffende de milieueffecten van de drie soorten batterijen (NiCd, NiMH en Li-ion) geen resultaten bevatten van de vergelijkende levenscyclusanalyse van de opladers voor de verschillende batterijen, aangezien enkel wordt gefocust op de milieueffecten van de batterijpakken zelf. De in deel 2 van bijlage 13 van de milieueffectbeoordeling voor informatiedoeleinden opgenomen milieueffecten van de drie soorten batterijen (met inbegrip van de milieueffecten van hun opladers) tonen echter aan dat extra O&O nodig kan zijn om de energie-efficiëntie, de gebruikte materialen en de ecologische voetafdruk van de uiterst gespecialiseerde opladers voor lithiumionbatterijen te verbeteren, in vergelijking met de reeds rijpe technologieën die beschikbaar zijn voor NiCd- en NiMH-batterijen.

De rapporteur stelt voor de bestaande vrijstelling voor NiCd-batterijen te verlengen met één jaar, tot en met 31 december 2016, om alle marktdeelnemers in de hele waardeketen extra tijd te geven om de relevante vervangtechnologieën in alle regio's van de EU op een meer uniforme manier verder te kunnen aanpassen, in overeenstemming met de natuurlijke bedrijfscyclus van draadloze elektrische gereedschappen.

1. Cijfers met betrekking tot batterijen en marktaandelen

Er worden drie soorten herlaadbare batterijen gebruikt in draadloos elektrisch gereedschap: nikkel-cadmium (NiCd), nikkel-metaalhydride (NiMH), en lithiumion (Li-Ion).

Het totale aandeel aan NiMH-batterijen binnen de EU-markt voor draadloos elektrisch gereedschap is relatief beperkt in vergelijking met NiCd- en lithiumionbatterijen, en ze

¹ PB L 266 van 26.9.2006, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2008/103/EG (PB L 327 van 5.12.2008, blz. 7-8).

worden hoofdzakelijk gebruikt in de noordelijke landen van Europa. Daarom is het verslag toegespitst op de vergelijking tussen NiCd-batterijen en lithiumionbatterijen om de passende datum voor de intrekking van de uitzondering te bepalen.

Volgens EPTA (de European Power Tool Association) was in 2011 40% van alle elektrisch gereedschap draadloos. Van deze 40% gebruikt 70% lithiumionbatterijen en 27% NiCd-batterijen (en slechts 3% NiMH-batterijen). Er worden steeds meer lithiumionbatterijen gebruikt, en NiCd verdwijnt op een natuurlijke manier van de markt.

De huidige marktaandelen zijn echter omgekeerd voor de Oost-Europese lidstaten, en het zal dus langer duren in deze regio vooraleer de cadmiummarkt volledig verdwijnt in een scenario met ongewijzigd beleid. Er worden nog steeds 4 miljoen draadloze elektrische gereedschappen met NiCd-batterijen verkocht per jaar, voornamelijk in Oost-Europa, en dit terwijl er in totaal jaarlijks 16 miljoen draadloze elektrische gereedschappen worden verkocht. Lithiumionbatterijen zijn nog steeds duurder dan NiCd-batterijen, wat een verklaring is voor hun tragere verspreiding in het oostelijke deel van de EU, waar de koopkracht van de bevolking lager ligt dan de koopkracht in de West-Europese landen. Een jaar extra zou gunstig zijn voor consumenten in alle regio's van de EU om hun voorkeuren op een meer uniforme manier geleidelijk aan te passen aan de relevante vervangtechnologieën die beschikbaar zijn op de markt.

2. Cadmium vs lithium

In alle rechtsinstrumenten die betrekking hebben op gevaarlijke stoffen en chemicaliën (REACH, de richtlijn ter beperking van het gebruik van gevaarlijke stoffen in elektrische en elektronische apparatuur, de autowrakkenrichtlijn) is cadmium opgenomen omwille van de negatieve gevolgen ervan voor het milieu en de volksgezondheid. Cadmium is giftig wanneer het zich opstapelt in het milieu en in het menselijke lichaam, aangezien het daar voor een ongekende periode aanwezig blijft en vaak onherstelbare schade kan aanrichten.

Cadmium kan in het milieu terechtkomen wanneer niet op een adequate manier wordt omgegaan met afgedankte draagbare batterijen. Het is echter ook belangrijk op te merken dat NiCd-batterijen slechts verantwoordelijk zijn voor een zeer klein percentage van de hoeveelheid cadmium die terechtkomt in de atmosfeer en in water. Verbrandingsinstallaties en stortplaatsen voor vast stedelijk afval vertegenwoordigen slechts 2,6% van de totale cadmiumuitstoot in de lucht en 2,3% van de cadmiumemissies in water, wat zeer weinig is in vergelijking met de bijdrage van de verbranding van olie en kolen aan de luchtemissies (43,5%) of de bijdrage van ijzer- en staalproductie aan wateremissies (40%), evenals meststoffen en rioolslib.¹ Uiteindelijk bedraagt de relatieve bijdrage van cadmiumemissies afkomstig van vast stedelijk afval door NiCd-batterijen in water en lucht samen niet meer dan ongeveer 1%.

Zowel de verordening inzake meststoffen als de richtlijn betreffende zuiveringslib zijn oud en dienen spoedig te worden herzien, maar cadmium blijft in ieder geval aanwezig in vele andere vormen en stoffen waaraan mensen momenteel worden blootgesteld, naast de

¹ Definitief verslag van EURAS: "Contribution of Spent Batteries to the Metal Flows of Municipal Solid Waste", oktober 2005.

batterijen in draadloos elektrisch gereedschap (zoals pigmenten, galvanisering, halfgeleiders en fotonvoltaïsche cellen, meststoffen en geneesmiddelen).

Tot slot dient rekening te worden gehouden met het feit dat cadmium in draadloos elektrisch gereedschap 100% gerecycleerd kan worden indien wordt gezorgd voor passende inzamelingsregelingen en recyclingsystemen, en de sector heeft aanzienlijke vooruitgang geboekt om de cyclus van cadmium in batterijen te sluiten. Hierdoor worden de risico's voor het milieu en de volksgezondheid aanzienlijk verminderd. Rekening houdend met de mogelijkheid ingezamelde NiCd-batterijen 100% te recyclen, is de rapporteur van mening dat de risico's voor het milieu en voor de gezondheid miniem zijn en beheerd kunnen worden.

Lithiumbatterijen hebben veel technologische voordelen in vergelijking met NiCd-batterijen, wat een verklaring is voor hun snelle marktpenetratie en hun toenemend marktaandeel. Lithiumionbatterijen zijn lichter en hebben een grotere energie-efficiëntie. Hun vermogen ligt hoog en hun mate van zelfontlading is laag wanneer ze niet worden gebruikt, en tegelijkertijd is het geheugeneffect er niet op van toepassing. Lithiumionbatterijen kunnen echter ontploffen wanneer ze te warm worden of wanneer de spanning te hoog is wanneer ze worden opgeladen, en ze kunnen onherstelbaar worden beschadigd wanneer de spanning te laag is bij de ontlading ervan. Bovendien is er een meer gesofisticeerde oplader voor nodig in vergelijking met NiCd-batterijen, en is hun levensduur ongeveer twee keer zo kort (4 jaar in plaats van 8 jaar). Lithiumionbatterijen zijn momenteel duurder dan NiCd-batterijen, ze werken minder goed bij zeer lage temperaturen, en momenteel zijn er onvoldoende economische stimulansen om er grootschalige recyclingstructuren voor te ontwikkelen: de grondstoffen zijn relatief goedkoop en beschikbaar en er zijn onvoldoende afgedankte lithiumionbatterijen om de invoering van grootschalige recyclingprocessen te rechtvaardigen. De verwachte toename van het aantal lithiumionbatterijen op de markt, als gevolg van het toekomstige verbod op het gebruik van cadmium in batterijen, kan hier echter verandering in brengen en de rentabiliteit van het recyclingproces voor lithiumionbatterijen verhogen. De recyclage van lithiumionbatterijen bevindt zich nog in de ontwikkelingsfase, in tegenstelling tot de reeds rijpe recyclingtechnologieën voor NiCd- en NiMH-batterijen in de EU, maar technologische ontwikkelingen en innovaties op dit gebied kunnen deze situatie snel veranderen en het economisch leefbaar maken om recyclingprocessen voor lithiumionbatterijen te ontwikkelen om het toenemende aantal afgedankte lithiumionbatterijen te verwerken.

Een verlenging van de uitzondering met een extra jaar, tot 31 december 2016, zou dus een redelijk compromis mogelijk maken, waarmee de belangen van zowel de consumenten als de bedrijven in de hele waardeketen worden beschermd, terwijl wordt gezorgd voor de bescherming van het milieu en de volksgezondheid en er tegelijkertijd extra tijd wordt uitgetrokken voor technologische ontwikkelingen, de uitwisseling van beste praktijken, en innovatie in de sector.

3. Uitputting van voorraden en reserveonderdelen

Een kwestie die vaak wordt aangekaart is het onderhoud van producten die reeds in de handel gebracht zijn wanneer het verbod in werking treedt en de reserveonderdelen die nodig kunnen blijken.

In de eerste plaats is de rapporteur van mening dat de verdelers stroomopwaarts het verbod op NiCd-batterijen reeds hebben zien aankomen, waardoor er slechts een beperkt aantal, of

misschien helemaal geen NiCd-batterijen in de rekken zullen liggen wanneer de uitzondering wordt ingetrokken. Maatregelen zoals het voor een beperkte periode waarborgen van de beschikbaarheid van reserveonderdelen nadat de uitzondering is opgeheven kunnen de negatieve sociale gevolgen voor eindgebruikers in beperkte mate verminderen, met name in de niet-professionele sector, waar de kosten die gepaard gaan met de omschakeling van één technologie naar een andere misschien niet zo makkelijk kunnen worden geabsorbeerd. Draadloze elektrische gereedschappen die met NiCd-batterijen werken kunnen op korte termijn echter makkelijk, maar tegen een hogere prijs, vervangen worden door draadloze elektrische gereedschappen die met NiMH-batterijen werken, aangezien de opladers voor NiMH-batterijen kunnen worden gebruikt om beide soorten gereedschappen met de passende batterij op te laden. Dankzij de reeds beschikbare technologieën kunnen de onmiddellijke gevolgen van het verbod voor de eindgebruikers dus worden beheerst. Het bestaan van dit alternatief kan bovendien zorgen voor een verdere inperking van de mogelijke plotselinge toename van het aantal afgedankte elektrische apparaten als gevolg van het verbod op NiCd-batterijen.

De te verwachten uitdagingen op technologisch en ecologisch gebied als gevolg van het toegenomen aantal afgedankte elektrische apparaten, door de noodzaak zich te ontdoen van apparaten waarvoor er geen reserveonderdelen beschikbaar zullen zijn, kunnen technisch worden beheerd door de beschikbaarheid van de NiMH-technologie. Met betrekking tot de recyclage van afgedankte batterijen, kan de sector gebruik maken van extra tijd om om te gaan met de mogelijke toename van het aantal afgedankte elektrische apparaten als gevolg van het verbod op NiCd-batterijen. Recyclingbedrijven nemen reeds maatregelen in deze richting door hun capaciteit te ontwikkelen om het toegenomen aantal lithiumionbatterijen en NiMH-batterijen dat wordt verwacht na de inwerkingtreding van het verbod op NiCd te verwerken. De Europese wetgever dient in ieder geval een sterke en duidelijke boodschap te versturen met betrekking tot het tijdstip waarop het eigenlijke verbod de verdelers onderaan de keten zal bereiken. Wanneer er een definitieve datum is voor de tenuitvoerlegging van het verbod na 31 december 2016, zullen de producten niet in de verleiding komen om de markt te overspoelen met een overdreven aantal apparaten net vóór de intrekking in werking treedt.

4. Uitbreiding van het toepassingsgebied - kwik in knooppellen

Hoewel dit buiten het bereik van dit Commissievoorstel valt, betekent de herziening van de uitzondering voor cadmium een kans om een andere uitzondering te verwijderen die vandaag duidelijk achterhaald lijkt: de mogelijkheid voor knooppellenbatterijen om nog steeds kwik te bevatten. In het door de Commissie gevraagde verslag BIOIS 2012 wordt aangetoond dat het nodig is het risico te verminderen dat kwik in het milieu terecht komt, aangezien knooppellen vaak niet gescheiden worden ingezameld en dit zorgt voor een groter risico op milieuvervuiling.

Aangezien de meerderheid van de producenten van knooppellen hun technologie hebben aangepast, is deze uitzondering overbodig aan het worden en is de EU-markt voor knooppellen reeds bezig met een omschakeling naar knooppellen zonder kwik. Momenteel is ongeveer 39% van de knooppellen op de EU-markt kwikvrij. Versies zonder kwik zijn ondertussen in de handel verkrijgbaar voor alle toepassingen, en hebben bijna dezelfde prestatieparameters als de versies met kwik, wat wordt bevestigd door de meerderheid van de

sector¹.

Dergelijk besluit zou er eveneens voor zorgen dat landen die grote hoeveelheden knoopcellen uitvoeren naar de Unie, zoals China, worden gestimuleerd om de omschakeling naar de productie van kwikvrije knoopcellen te versnellen, wat een mondiale impact kan hebben op het gebruik van kwik in deze industrietak. Indien deze uitzondering nu niet wordt verwijderd, kan er slechts in het kader van de herziening van de batterijenrichtlijn (gepland in 2016) sprake zijn van verandering, waardoor ongeveer 2,4 tot 3,9 ton kwik per jaar in knoopcelbatterijen niet afzonderlijk zal worden opgehaald, met een hoge kans op milieuvervuiling. Verschillende Amerikaanse staten hebben het gebruik van kwikhoudende knoopcellen reeds verboden.

Daarom is de rapporteur van mening dat het op de markt brengen van kwikhoudende knoopcelbatterijen, met het oog op de vermindering van de milieugevolgen van het gebruik van kwik in deze producten en de vermindering van hun bijdrage aan het algemene kwikprobleem, en eveneens rekening houdend met de economische levensvatbaarheid, vanaf 31 december 2016 verboden dient te worden.

Samenvattend stelt de rapporteur voor de vrijstelling voor NiCd-batterijen te verlengen met één jaar, tot en met 31 december 2016. Rekening houdend met de mogelijkheid ingezamelde NiCd-batterijen 100% te recycleren, is de rapporteur van mening dat de risico's miniem zijn en beheerd kunnen worden. Een verlenging van de uitzondering met een extra jaar zou een redelijk compromis mogelijk maken, waarmee de belangen van zowel de consumenten als de bedrijven in de hele waardeketen worden beschermd, terwijl wordt gezorgd voor de bescherming van het milieu en de volksgezondheid en er tegelijkertijd extra tijd wordt uitgetrokken voor technologische ontwikkelingen, de uitwisseling van beste praktijken, en innovatie in de sector.

¹ Catherine Galligan, Gregory Morose. "An Investigation of Alternatives to Miniature Batteries Containing Mercury". 17 December 2004. Voorbereid voor het Lowell Center for Sustainable Production van het Maine Department of Environmental Protection, University of Massachusetts Lowell.

ADVIES VAN DE COMMISSIE JURIDISCHE ZAKEN OVER HET GEBRUIK VAN GEDELEGEERDE HANDELINGEN

De heer Matthias Groote
Voorzitter
Commissie milieubeheer, volksgezondheid
en voedselveiligheid

BRUSSEL

Betreft: Advies overeenkomstig artikel 37 bis van het Reglement inzake delegatie van wetgevende bevoegdheden, opgesteld in het kader van de toetsing door het Parlement van de wijziging van Richtlijn 2006/66/EG (inzake het op de markt brengen van cadmiumhoudende draagbare batterijen en accu's voor gebruik in draadloos elektrisch gereedschap) (COM(2012)0136 – C7-0087/2012 – 2012/0066(COD))

Mijnheer de Voorzitter,

Bij schrijven van 3 december 2012 hebt u, overeenkomstig artikel 37 bis van het Reglement, de Commissie juridische zaken verzocht een advies uit te brengen over de bepalingen van bovengenoemd voorstel waarbij overeenkomstig artikel 290 VWEU wetgevende bevoegdheden aan de Commissie worden gedelegeerd en over de bepalingen waarbij overeenkomstig artikel 291 VWEU aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend.

Gezien de opstelling van het ontwerpverslag door ENVI en gelet op de aanpak die door de Raad ten aanzien van het voorstel wordt bepleit, te weten het vervangen van de bepalingen in het voorstel die voorzien in de vaststelling van gedelegeerde handelingen door bepalingen die voorzien in de aanneming van uitvoeringshandelingen, verzoekt u de Commissie juridische zaken het Commissievoorstel te bestuderen en daarbij in het bijzonder aandacht te besteden aan de doelstellingen, inhoud, strekking en duur van de delegatie en de voorwaarden waaraan de delegatie is onderworpen.

I - Achtergrond

Het voornaamste doel van het voorstel is wijziging van Richtlijn 2006/66/EG (hierna: de batterijenrichtlijn) in die zin dat het verbod op het op de markt brengen van cadmiumhoudende batterijen en accu's ook voor draadloos elektrisch gereedschap gaat gelden. Voorts worden met dit voorstel de bepalingen van de batterijenrichtlijn die voorzien

in procedures overeenkomstig het inmiddels ingetrokken comitologiebesluit¹ en die ingevoerd werden bij Richtlijn 2008/12/EG², aangepast aan de artikelen 290 en 291 VWEU³.

Het Commissievoorstel bevat vijf bepalingen waarbij de Commissie wordt gemachtigd gedelegeerde handelingen vast te stellen; deze bepalingen moeten de bepalingen ter zake van de regelgevingsprocedure met toetsing vervangen. De Commissie stelt voorts voor één oude bepaling inzake regelgeving met toetsing en twee andere bepalingen met betrekking tot de regelgevingsprocedure te vervangen door bepalingen inzake uitvoeringshandelingen.

In een compromistekst van het voorzitterschap, gepresenteerd in de Raad, is voorgesteld slechts één bepaling die voorheen voorzag in de regelgevingsprocedure met toetsing te vervangen door een bepaling die grondslag biedt voor het vaststellen van gedelegeerde handelingen en de andere zeven hierboven genoemde bepalingen te vervangen door bepalingen die grondslag bieden voor het vaststellen van uitvoeringshandelingen.

II – Gedelegeerde handelingen en uitvoeringshandelingen - achtergronden

De werkgroep "vereenvoudiging" van de Europese conventie over de toekomst van Europa deed in haar eindverslag de aanbeveling de hiërarchie van de communautaire regelgeving te verduidelijken door de taken van de wetgevende macht zoveel mogelijk af te bakenen en een nieuwe categorie regelgeving in te voeren⁴:

"Momenteel bestaat er geen mechanisme dat de wetgever in staat stelt de technische aspecten of bijzonderheden van de wetgeving te delegeren en daarop tegelijkertijd controle uit te oefenen. In de huidige situatie is de wetgever namelijk verplicht om hetzij de door hem aangenomen bepalingen tot in detail te formuleren, hetzij de technische aspecten of de details van de wetgeving aan de Commissie toe te vertrouwen als zou het hier gaan om uitvoeringsmaatregelen die onderworpen zijn aan het toezicht van de lidstaten

¹ Besluit 1999/468/EG van de Raad tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden (PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23), gewijzigd bij Besluit 2006/512/EG (PB L 200 van 22.7.2006, blz. 11).

² Richtlijn 2008/12/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2008 tot wijziging van Richtlijn 2006/66/EG (PB L 76 van 19.03.2008, blz. 39).

³ Anders dan bij artikel 290 VWEU, dat rechtstreekse werking heeft, zijn met betrekking tot artikel 291 VWEU algemene voorschriften en beginselen neergelegd in Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).

⁴ Eindverslag van werkgroep IX "vereenvoudiging" van 29 november 2002, blz. 8-12.

overeenkomstig het bepaalde in artikel 202 VEG."

De werkgroep stelde daarom "gedelegeerde rechtsinstrumenten" (later genoemd: "gedelegeerde handelingen") in te voeren, waarbij het wetgevingsinstrument zelf in detail wordt uitgewerkt, dan wel bepaalde onderdelen van een wetgevingsinstrument worden gewijzigd, en wel binnen het kader van een door de wetgever omschreven delegering, alsmede "uitvoeringsinstrumenten" (later genoemd: "uitvoeringshandelingen") ter uitvoering van wetgevingsinstrumenten. De werkgroep gaf daarbij aan dat het op de weg van de wetgever ligt om te bepalen of en in hoeverre op het niveau van de Unie besluiten ter uitvoering van wetgevings- en/of gedelegeerde instrumenten, en eventueel het bijbehorende comitologiemechanisme (artikel 202 van het VEG) moeten worden vastgesteld. Met betrekking tot wetgevingsinstrumenten (later: "wetgevingshandelingen") stelde de groep: "wetgevingsinstrumenten worden rechtstreeks op basis van het verdrag aangenomen en bevatten de *hoofdzaken* en de *fundamentele beleidskeuzen* op een bepaald gebied". De bevoegdheid om gedelegeerde rechtsinstrumenten aan te nemen kan gaan van regelgeving betreffende de technische of gedetailleerde elementen van een wetgevingsinstrument, tot aanpassing achteraf van bepaalde onderdelen van het wetgevingsinstrument. De werkgroep was van oordeel dat indien tot de invoering van een nieuwe categorie van gedelegeerde instrumenten besloten zou worden, bepaalde comitologieprocedures wellicht vereenvoudigd zouden kunnen worden, maar wees er daarbij op dat de eventuele wijziging van procedures niet onder het verdrag zou vallen, maar onder afgeleid recht.

De suggesties van de werkgroep hebben geresulteerd in voorstellen voor bepalingen inzake gedelegeerde handelingen en uitvoeringshandelingen in het Ontwerpverdrag tot vaststelling van een Grondwet voor Europa. Deze bepalingen zijn vrijwel ongewijzigd overgenomen in het Verdrag van Lissabon: de artikelen 290 en 291 VWEU.

Artikel 290 VWEU bepaalt (onderstreping toegevoegd):

"1. In een wetgevingshandeling kan aan de Commissie de bevoegdheid worden overgedragen niet-wetgevingshandelingen van algemene strekking vast te stellen ter aanvulling of wijziging van bepaalde niet-essentiële onderdelen van de

wetgevingshandeling.

In de wetgevingsbesluiten worden uitdrukkelijk de doelstellingen, de inhoud, de strekking en de duur van de bevoegdheidsdelegatie afgebakend. Essentiële onderdelen van een gebied worden uitsluitend bij een wetgevingshandeling geregeld en kunnen derhalve niet het voorwerp zijn van bevoegdheidsdelegatie.

2. In de wetgevingshandelingen worden de voorwaarden waaraan de delegatie is onderworpen, uitdrukkelijk vastgesteld. Dit kunnen de volgende voorwaarden zijn:

a) het Europees Parlement of de Raad kan besluiten de delegatie in te trekken;

b) de gedelegeerde handeling kan pas in werking treden indien het Europees Parlement of de Raad binnen de in de wetgevingshandeling gestelde termijn geen bezwaar heeft aangetekend.

Voor de toepassing van het bepaalde onder a) en b) besluit het Europees Parlement bij meerderheid van zijn leden en besluit de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

3. In de titel van de gedelegeerde handelingen wordt het bijvoeglijk naamwoord "gedelegeerde" toegevoegd."

Artikel 291 VWEU bepaalt (onderstreping toegevoegd):

"1. De lidstaten nemen alle maatregelen van intern recht die nodig zijn ter uitvoering van de juridisch bindende handelingen van de Unie.

2. Indien het nodig is dat juridisch bindende handelingen van de Unie volgens eenvormige voorwaarden worden uitgevoerd, worden bij die handelingen aan de Commissie, of, in naar behoren gemotiveerde specifieke gevallen en in de bij de artikelen 24 en 26 van het Verdrag betreffende de Europese Unie bepaalde gevallen, aan de Raad uitvoeringsbevoegdheden toegekend.

3. Voor de toepassing van lid 2 leggen het Europees Parlement en de Raad volgens de gewone wetgevingsprocedure bij verordeningen vooraf de algemene voorschriften en beginselen vast die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren.

4. In de titel van uitvoeringshandelingen wordt "uitvoerings-" toegevoegd."

Er zij opgemerkt dat artikel 290 VWEU, anders dan artikel 291 VWEU op basis waarvan ter zake van uitvoeringshandelingen de hierboven aangehaalde verordening inzake de controle op uitvoeringsbevoegdheden is vastgesteld, geen rechtsgrondslag biedt voor de vaststelling van een horizontale handeling tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de delegatie van bevoegdheden, zodat de voorwaarden waaraan die delegatie is onderworpen dus in de verschillende basishandelingen moeten worden vastgelegd.

Verklaring (nr. 39) bij het VWEU betreffende financiële diensten luidt als volgt:

"Verklaring ad artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie

De Conferentie neemt er nota van dat de Commissie voornemens is de door de lidstaten aangewezen deskundigen te blijven raadplegen bij de voorbereiding van haar ontwerpen van gedelegeerde handelingen op het gebied van financiële diensten, overeenkomstig haar vaste praktijk. "

Ter voorbereiding op de praktische uitvoering van artikel 290 VWEU werd door de Commissie juridische zaken op 23 maart 2010 een niet-wetgevend initiatiefverslag goedgekeurd over bevoegdheidsdelegatie. De rapporteur van dit initiatiefverslag was József Szájer¹. Hieronder staan enkele citaten uit de toelichting bij dit verslag, waarin de achtergrond van het onderscheid tussen gedelegeerde handelingen en uitvoeringshandelingen wordt geschetst:

"De controle op de door de wetgever gedelegeerde bevoegdheden moet logischerwijs een taak blijven van de wetgever. Bovendien zou elke andere vorm van controle door wie dan ook buiten de wetgevende macht als zodanig in strijd zijn met artikel 290 VWEU. Voor de lidstaten met name is er op dit gebied geen rol weggelegd, laat staan voor comités bestaande uit nationale deskundigen.

[...]

Het staat buiten kijf dat de eerste verantwoordelijkheid voor de uitvoering van de EU-wetgeving bij de lidstaten berust. Dat blijkt duidelijk uit artikel 4, lid 3, tweede alinea, van het VEU (oud artikel 10 EGV - "De lidstaten treffen alle (...) maatregelen die geschikt zijn om de nakoming van de uit de Verdragen (...) voortvloeiende verplichtingen te verzekeren.") en uit artikel 291 VWEU ("De lidstaten nemen alle maatregelen van intern recht die nodig zijn ter uitvoering van de juridisch bindende handelingen

¹ Verslag over bevoegdheidsdelegatie (A7-0110/2010).

van de Unie."). Dit gold ook al voordat het Verdrag van Lissabon in werking trad.

Ingeval de wetgever echter van mening is dat uniforme voorwaarden voor de uitvoering van juridisch bindende handelingen van de Unie nodig zijn, is er behoefte aan een rechtshandeling (eventueel een wetgevingshandeling) om de Commissie te machtigen tot vaststelling van uitvoeringsmaatregelen. Artikel 291 VWEU levert in directe aansluiting op de op artikel 202 EGV gestoelde "comitologiemechanismen" een basis voor de vaststelling van uitvoeringshandelingen door de Commissie, met een zekere controle van de lidstaten op de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie¹.

Aangezien de lidstaten de eerstverantwoordelijken voor de uitvoering zijn, ligt het in de rede dat in artikel 291 van de lidstaten sprake is en niet van de wetgever. Er is geen fundamenteel verschil in opzet tussen het oude systeem op basis van artikel 202 EGV en het toekomstige op basis van artikel 291 VWEU.

Het is duidelijk dat de wetgever bepaalt welke voorwaarden er voor de uitoefening van uitvoeringsbevoegdheden gelden. Een nieuw rechtskader voor uitvoeringshandelingen is dringend gewenst omdat het huidige "comitologiebesluit" niet geheel verenigbaar is met het nieuwe op artikel 291 VWEU gestoelde systeem."

De ontwerpresolutie die door het Parlement op 5 mei 2010 werd aangenomen eindigt met de volgende drie paragrafen²:

"18. verzoekt de Commissie met voorrang de wetgevingsvoorstellen in te dienen die nodig zijn om het acquis aan de bepalingen van art. 290 en 291 VWEU aan te passen; is, wat artikel 290 VWEU betreft, van oordeel dat deze aanpassing niet beperkt moet blijven tot de maatregelen die tot dusver onder de regelgevingsprocedure met toetsing vielen, maar zich moet uitstrekken tot alle maatregelen van algemene strekking, ongeacht de besluitvormingsprocedure of comitéprocedure die ervoor gold voordat het Verdrag van Lissabon in werking trad;

19. dringt erop aan dat met de hoogste prioriteit het acquis wordt aangepast op beleidsterreinen die vóór de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon niet onder

¹ De algemene voorschriften en beginselen voor de controle door de lidstaten moeten echter bij verordeningen door de wetgever overeenkomstig de gewone wetgevingsprocedure worden vastgelegd (art. 291, lid 3, VWEU).

² Resolutie van het Europees Parlement van 5 mei 2010 over bevoegdheidsdelegatie, P7_TA(2010)0127.

de medebeslissingsprocedure vielen; vraagt hierbij een herziening per geval om te waarborgen dat met name alle passende maatregelen van algemene strekking die tot nu toe werden vastgesteld overeenkomstig de artikelen 4 en 5 van het comitologiebesluit worden gedefinieerd als gedelegeerde handelingen;

20. *is van mening dat, om de rechten van de wetgever volledig te waarborgen, hetzij tijdens de bovengenoemde aanpassing hetzij bij de behandeling van andere voorstellen volgens de gewone wetgevingsprocedure, speciale aandacht moet worden besteed aan het relatieve gebruik van artikel 290 en 291 VWEU en aan de praktische gevolgen van de gebruikmaking van het ene of het andere artikel; dringt erop aan dat de medewetgevers moeten kunnen besluiten dat zaken die voorheen werden aangenomen overeenkomstig de regelgevingsprocedure met toetsing, voortaan hetzij overeenkomstig artikel 290 VWEU hetzij overeenkomstig de gewone wetgevingsprocedure kunnen worden aangenomen; "*

In april 2011 kwamen het Parlement, de Raad en de Commissie tot consensus¹ over de praktische toepassing van artikel 290 VWEU. In het desbetreffende document worden de praktische regelingen en overeengekomen verduidelijkingen en voorkeuren die van toepassing zijn op de delegatie van wetgevende bevoegdheden uiteengezet. Het bevat tevens richtsnoeren en standaardclausules voor de omschrijving van doelstellingen, inhoud, strekking en duur van een delegatie, maar zwijgt over de afbakening van gedelegeerde handelingen en uitvoeringshandelingen.

Voorts werd het Reglement van het Europees Parlement gewijzigd en werd een nieuw artikel 37 bis ingevoegd, dat luidt:

"Delegatie van wetgevingsbevoegdheden

1. Bij de behandeling van een ontwerp van wetgevingshandeling waarbij overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie bevoegdheden aan de Commissie worden gedelegeerd, let het Parlement met name op de doelstellingen, de inhoud, de reikwijdte en de duur van de delegatie, alsook op de hieraan verbonden voorwaarden.

2. De ter zake bevoegde commissie kan te allen tijde het advies inwinnen van de voor de interpretatie en toepassing van het recht van de Europese Unie bevoegde commissie.

3. De voor de interpretatie en toepassing van het recht van de Europese Unie bevoegde commissie kan ook op eigen initiatief aangelegenheden betreffende de delegatie van

¹ Consensus over gedelegeerde handelingen, op 3 maart 2011 aangenomen door de Conferentie van voorzitters.

wetgevingsbevoegdheden in behandeling nemen. In dat geval stelt zij de ter zake bevoegde commissie daarvan naar behoren in kennis. "

III – Het standpunt van het Parlement inzake bevoegdheidsdelegatie

Sinds de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon is in een aantal wetgevingsprocedures de afbakening van gedelegeerde handelingen en uitvoeringshandelingen onderwerp van discussie geweest. De Raad heeft in een aantal gevallen aangedrongen op het gebruik van uitvoeringshandelingen om via deskundigen uit de lidstaten die deel uitmaken van een comité als bedoeld in de verordening inzake de controle op uitvoeringshandelingen tijdens de voorbereidende fase van deze handelingen meer invloed te kunnen uitoefenen. Tijdens de voorbereidende fase van gedelegeerde handelingen is er namelijk voor deskundigen uit de lidstaten geen formele rol weggelegd. Bovendien zijn de rol, invloed en prerogatieven van het Parlement bij gedelegeerde handelingen veel groter, waarbij de mogelijkheid die het Parlement heeft om bezwaar te maken tegen een voorstel voor een gedelegeerde handeling en de mogelijkheid om delegatie in te trekken de krachtigste instrumenten zijn. Bij uitvoeringshandelingen beperken de rechten van het Parlement zich tot toetsing van de handeling, en mag de Commissie de voorgestelde uitvoeringshandeling vaststellen, ongeacht eventuele bezwaren van het Parlement.

De keuze van het juiste instrument bepaalt echter niet alleen of het Parlement zijn controlerecht of zijn toetsingsrecht kan uitoefenen, maar is ook van groot belang voor de geldigheid van het wetgevingsbesluit zelf. De voorzitter van de Commissie heeft in een brief aan de voorzitter van het Parlement benadrukt dat er ten aanzien van de afbakening van uitvoeringshandelingen en gedelegeerde handelingen geen politieke keuzevrijheid bestaat, maar dat de wettelijke criteria van de artikelen 290 en 291 VWEU als uitgangspunt voor iedere analyse moeten gelden¹. De Commissie heeft in een geval waarin zij van oordeel is dat gekozen is voor een onjuiste handeling het Hof van Justitie om uitlegging verzocht over de afbakening van beide soorten handelingen².

Om een horizontaal politiek standpunt ten aanzien van gedelegeerde handelingen te bepalen, teneinde de prerogatieven van het Parlement te beschermen, verdere juridische procedures te voorkomen en het gevaar af te wenden dat wetgevingshandelingen worden vernietigd omdat een onjuiste keuze is gemaakt tussen gedelegeerde handelingen en uitvoeringshandelingen, heeft de Conferentie van voorzitters zich in 2012 uitgesproken voor de volgende uit vier

¹ Brief d.d. 3 februari 2012 van de heer Barroso aan de heer Schulz.

² Op 19 september 2012 heeft de Commissie bij het Hof van Justitie beroep ingesteld tegen het Europees Parlement en de Raad tot nietigverklaring van een artikel in de verordening betreffende het op de markt aanbieden en het gebruik van biociden, voor zover het in de vaststelling van maatregelen tot bepaling van de aan het Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA) verschuldigde vergoedingen voorziet door middel van een uitvoeringshandeling en niet door middel van een gedelegeerde handeling. De Commissie voert aan dat, aangezien het betreffende artikel ertoe strekt bepaalde niet-essentiële gegevens van de wetgevende handeling aan te vullen, en gelet op de aard van de bevoegdheidstoekenning aan de Commissie en het voorwerp van de krachtens die bevoegdheden vast te stellen handeling, een dergelijke handeling moet worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 290 VWEU bepaalde procedure en niet volgens de procedures van artikel 291 VWEU. Zaak C-427/12, Europese Commissie/Europees Parlement en Raad van de Europese Unie.

elementen bestaande benadering, die ervoor moet zorgen dat het Parlement de bevoegdheden die hem bij het Verdrag van Lissabon zijn toegekend ten volle kan uitoefenen¹:

1. Keuze van het juiste instrument;
2. Versterking van de rol van de lidstaten in de voorbereidende fase van gedelegeerde handelingen;
3. Opname van zoveel mogelijk bepalingen in de basishandeling ("codecisie");
4. Vaststelling van het standpunt van het Parlement zonder akkoord in eerste lezing.

Als laatste element wordt voorgesteld om te weigeren dossiers waarin niet voor gedelegeerde handelingen wordt gekozen terwijl is vastgesteld dat dat wel zou moeten, aan de voltallige vergadering voor te leggen, zodat er opnieuw horizontale onderhandelingen met de Raad moeten worden gevoerd.

IV - Analyse

Omdat er met betrekking tot de afbakening van gedelegeerde handelingen en uitvoeringshandelingen nog geen jurisprudentie van het Hof van Justitie bestaat, moet bij een analyse het verdrag zelf het uitgangspunt vormen. Op grond van artikel 290 VWEU kan in een wetgevingshandeling aan de Commissie de bevoegdheid worden overgedragen "*niet-wetgevingshandelingen van algemene strekking vast te stellen ter aanvulling of wijziging van bepaalde niet-essentiële onderdelen van de wetgevingshandeling*" (onderstreping toegevoegd).

Om na te gaan of in onderhavig geval aan deze criteria is voldaan, moet de aard van de bevoegdheidstoekenning in de verschillende bepalingen afzonderlijk worden onderzocht.

Artikel 1, lid 2, met betrekking tot overgangsregelingen inzake minimuminzamelingscijfers

Deze bepaling heeft betrekking op artikel 10, lid 4, eerste alinea van de batterijenrichtlijn waarin overeenkomstig Richtlijn 2008/12/EG is voorzien in de mogelijkheid om ter zake van minimuminzamelingscijfers voor batterijen en accu's overgangsregelingen in te stellen volgens de regelgevingsprocedure van artikel 5 van het comitologiebesluit.

Volgens artikel 13, lid 1, letter c) van de verordening inzake de controle op uitvoeringsbevoegdheden is, wanneer de basishandeling verwijst naar artikel 5 van het comitologiebesluit, de in deze verordening genoemde onderzoeksprocedure van toepassing.

De voorgestelde invoering van uitvoeringshandelingen in dit geval is derhalve correct.

Artikel 1, lid 2, met betrekking tot een gemeenschappelijke methode voor de berekening van

¹ Politieke richtsnoeren inzake een horizontale benadering van gedelegeerde handelingen binnen het Parlement (brief d.d. 19 april 2012 van de voorzitter van de Conferentie van commissievoorzitters aan de Voorzitter van het Parlement).

de jaarlijkse verkoop

Deze bepaling heeft betrekking op artikel 10, lid 4, tweede alinea van de batterijenrichtlijn waarin overeenkomstig Richtlijn 2008/12/EG is voorzien in de vaststelling, volgens de regelgevingsprocedure met toetsing, van een gemeenschappelijke methode voor de berekening van de jaarlijkse verkoop van draagbare batterijen en accu's aan eindgebruikers met het oog op het toezicht op de inzamelingspercentages. Deze maatregel was "*bedoeld om niet-essentiële elementen van deze richtlijn te wijzigen door haar aan te vullen*".

De bepaling is van algemene strekking, aangezien de berekening van de verkoop van toepassing is op "*objectief bepaalde situaties*"¹. Het feit dat de woorden "methode voor de berekening van de jaarlijkse verkoop van draagbare batterijen" worden voorafgegaan door het bijvoeglijk naamwoord "gemeenschappelijke" onderbouwt deze conclusie nog verder.

De onderliggende bepaling stelt voorts dat de te nemen maatregel strekt tot wijziging van niet-essentiële elementen door de richtlijn aan te vullen. Deze bepaling moet daarom aldus worden aangepast dat wordt voorzien in de vaststelling van gedelegeerde handelingen.

De voorgestelde invoering van uitvoeringshandelingen in dit geval is derhalve **onjuist**. Juist zou zijn invoering van gedelegeerde handelingen overeenkomstig artikel 290 VWEU.

Artikel 1, lid 3, met betrekking tot de wijziging of aanvulling van bijlage III, teneinde rekening te houden met de wetenschappelijke en technische vooruitgang

Deze bepaling heeft betrekking op artikel 12, lid 6, van de batterijenrichtlijn waarin overeenkomstig Richtlijn 2008/12/EG is voorzien dat bijlage III van de batterijenrichtlijn (met gedetailleerde verwerkings- en recyclingsvoorschriften) volgens de regelgevingsprocedure met toetsing gewijzigd of aangevuld kan worden om rekening te houden met de wetenschappelijke en technische vooruitgang. Deze maatregelen beogen "*niet-essentiële onderdelen van deze richtlijn te wijzigen, onder meer door haar aan te vullen*".

De bepaling is van algemene strekking, aangezien de verwerkings- en recyclingsvoorschriften voor batterijen en accu's die aangepast of gewijzigd moeten worden naar gelang de wetenschappelijke en technische vooruitgang "*zich in abstracte termen tot onbepaalde categorieën van personen [richten] en [...] van toepassing [zijn] op objectief bepaalde situaties*"².

De onderliggende bepaling stelt voorts dat de te nemen maatregelen strekken tot wijziging van niet-essentiële elementen door de richtlijn aan te vullen. Deze bepaling moet daarom aldus worden aangepast dat wordt voorzien in de vaststelling van gedelegeerde handelingen.

De voorgestelde invoering van gedelegeerde handelingen in dit geval is derhalve correct.

¹ Zie Zaak C-263/02, Commissie/Jégo-Quéré, Jurispr. 2004, bladzijde I-3425, par. 43.

² Ibidem.

Artikel 1, lid 5, met betrekking tot gedetailleerde bepalingen ter aanvulling van de criteria om te beoordelen of de omstandigheden buiten de Unie stroken met de eisen van de richtlijn

Deze bepaling heeft betrekking op artikel 15, lid 3, van de batterijenrichtlijn waarin overeenkomstig Richtlijn 2008/12/EG is voorzien in de vaststelling, overeenkomstig de regelgevingsprocedure met toetsing, van nadere bepalingen om met het oog op de export te beoordelen of recycling buiten de Unie plaatsvindt in omstandigheden die stroken met de richtlijn. Deze maatregelen beogen "*niet-essentiële onderdelen van deze richtlijn te wijzigen door haar aan te vullen*".

De bepaling is van algemene strekking, aangezien de bepalingen aan de hand waarvan moet worden beoordeeld of recycling van batterijen en accu's buiten Unie plaatsvindt in omstandigheden die stroken met de richtlijn "*zich in abstracte termen tot onbepaalde categorieën van personen [richten] en [...] van toepassing [zijn] op objectief bepaalde situaties*".

De onderliggende bepaling stelt voorts dat de te nemen maatregelen strekken tot wijziging van niet-essentiële elementen door de richtlijn aan te vullen. Deze bepaling moet daarom aldus worden aangepast dat wordt voorzien in de vaststelling van gedelegeerde handelingen.

Daarbij zij opgemerkt dat het Parlement in het kader van de lopende procedures met betrekking tot de richtlijn jaarrekeningen en de verordening en de richtlijn gegevensbescherming zich op het standpunt heeft gesteld dat de beoordeling van gelijkwaardigheid in derde landen onderworpen moet zijn aan delegatie van wetgevingsbevoegdheden en niets van doen heeft met uniforme uitvoeringsvoorwaarden.

De voorgestelde invoering van gedelegeerde handelingen in dit geval is derhalve correct.

Artikel 1, lid 6, met betrekking tot de vereisten voor de registratie van producenten

Deze bepaling heeft betrekking op artikel 17 van de batterijenrichtlijn, waarin overeenkomstig Richtlijn 2008/12/EG wordt voorzien in de vaststelling, overeenkomstig de regelgevingsprocedure met toetsing, van procedurele vereisten voor de registratie van producenten. Met deze vereisten wordt beoogd "*niet-essentiële onderdelen van deze richtlijn te wijzigen door haar aan te vullen*".

De bepaling is van algemene strekking, aangezien deze zich "*in abstracte termen [richt] tot onbepaalde categorieën van personen en [...] van toepassing [is] op objectief bepaalde situaties*".

De onderliggende bepaling stelt voorts dat de desbetreffende vereisten strekken tot wijziging van niet-essentiële elementen door de richtlijn aan te vullen. Deze bepaling moet daarom aldus worden aangepast dat wordt voorzien in de vaststelling van gedelegeerde handelingen.

De voorgestelde invoering van gedelegeerde handelingen in dit geval is derhalve correct.

Artikel 1, lid 8, letter a) met betrekking tot gedetailleerde regels ter aanvulling van de vermelding van de capaciteit

Deze bepaling heeft betrekking op artikel 21, lid 2, van de batterijenrichtlijn, waarin overeenkomstig Richtlijn 2008/12/EG wordt voorzien in de vaststelling, overeenkomstig de regelgevingsprocedure met toetsing, van gedetailleerde regels om ervoor te zorgen dat op alle batterijen en accu's de capaciteit ervan zichtbaar, leesbaar en onuitwisbaar wordt vermeld. Deze maatregelen beogen "niet-essentiële onderdelen van deze richtlijn te wijzigen door haar aan te vullen".

Deze bepaling is van algemene strekking, aangezien deze zich "in abstracte termen [richt] tot onbepaalde categorieën van personen en [...] van toepassing [is] op objectief bepaalde situaties".

De onderliggende bepaling stelt voorts dat de te nemen maatregelen strekken tot wijziging van niet-essentiële elementen door de richtlijn aan te vullen. Deze bepaling moet daarom aldus worden aangepast dat wordt voorzien in de vaststelling van gedelegeerde handelingen.

De voorgestelde invoering van gedelegeerde handelingen in dit geval is derhalve correct.

Artikel 1, lid 8, letter b) met betrekking tot vrijstellingen van de markeringsvoorschriften

Deze bepaling heeft betrekking op artikel 21, lid 7, van de batterijenrichtlijn, waarin overeenkomstig Richtlijn 2008/12/EG wordt voorzien in de vaststelling, overeenkomstig de regelgevingsprocedure met toetsing, van vrijstellingen van de markeringsvoorschriften van artikel 21. Deze maatregelen beogen "niet-essentiële onderdelen van deze richtlijn te wijzigen door haar aan te vullen".

Deze bepaling is van algemene strekking, aangezien deze zich "in abstracte termen [richt] tot onbepaalde categorieën van personen en [...] van toepassing [is] op objectief bepaalde situaties".

De onderliggende bepaling stelt voorts dat de te nemen maatregelen strekken tot wijziging van niet-essentiële elementen door de richtlijn aan te vullen. Deze bepaling moet daarom aldus worden aangepast dat wordt voorzien in de vaststelling van gedelegeerde handelingen.

De voorgestelde invoering van gedelegeerde handelingen in dit geval is derhalve correct.

Artikel 1, lid 9, met betrekking tot een voor rapportagedoeleinden aan de lidstaten toe te zenden vragenlijst

Deze bepaling heeft betrekking op artikel 22, lid 2, van de batterijenrichtlijn waarin wordt voorzien in de vaststelling, overeenkomstig de regelgevingsprocedure van artikel 5 van het comitologiebesluit, van een vragenlijst of schema op basis waarvan de lidstaten om de drie jaar een verslag over de uitvoering van de richtlijn moeten uitbrengen.

Volgens artikel 13, lid 1, letter c) van de verordening inzake de controle op uitvoeringsbevoegdheden is, wanneer de basishandeling verwijst naar artikel 5 van het comitologiebesluit, de in deze verordening genoemde onderzoeksprocedure van toepassing.

De voorgestelde invoering van uitvoeringshandelingen in dit geval is derhalve correct.

De doelstellingen, inhoud, strekking en duur van de voorgestelde bevoegdheidsdelegaties

Daar waar de batterijenrichtlijn verwijzingen bevatte naar het comitologiebesluit zijn wijzigingen voorgesteld om de Richtlijn aan te passen aan de artikelen 290 en 291 VWEU. De doelstellingen, inhoud en strekking van de voorgestelde bevoegdheidsdelegaties zijn daarbij ten opzichte van de batterijenrichtlijn niet gewijzigd. De voorgestelde wijzigingen zijn dus niet van inhoudelijke aard, maar betreffen procedurele aanpassingen en laten de doelstellingen, inhoud en strekking van de delegatie ongemoeid.

Amendement 12 in het ontwerpverslag van de commissie ENVI heeft ten doel artikel 1, lid 2, met betrekking tot een gemeenschappelijke methode voor de berekening van de jaarlijkse verkoop aldus te wijzigen dat wordt voorzien in gedelegeerde handelingen in plaats van in uitvoeringshandelingen. Deze wijziging is procedureel van aard en wijzigt de doelstellingen, inhoud en strekking van de voorgestelde delegatie niet ten opzichte van de situatie ten tijde van de comitologieprocedure.

Met betrekking tot de duur van de voorgestelde bevoegdheidsdelegaties wordt in het Commissievoorstel een nieuw artikel 23 bis toegevoegd met als titel "uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie", waarmee de Commissie aansluit op de standaardclausules "artikel a" en "optie 1" van de Consensus. In dit artikel wordt de bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen voor onbepaalde tijd toegekend, en hebben het Parlement en de Raad 2+2 maanden de tijd om bezwaar te maken.

Amendement 14 in het ontwerpverslag van ENVI beoogt "optie 1" te vervangen door "optie 2" van de consensus en vast te leggen dat de bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen wordt toegekend voor een periode van vijf jaar, waarbij de Commissie uiterlijk 9 maanden voor het verstrijken van de termijn van vijf jaar een verslag moet opstellen over de bevoegdheidsdelegatie, en de bevoegdheidsdelegatie stilzwijgend met termijnen van dezelfde duur wordt verlengd, tenzij het Parlement of de Raad zich uiterlijk drie maanden voor het einde van elke termijn tegen een verlenging verzet.

De wetgever is op grond van zijn prerogatieven zeker gemachtigd een dergelijke wijziging voor te stellen en het voordeel van deze wijziging is dat de bevoegdheidsdelegatie regelmatig wordt beoordeeld.

Compromistekst van de Raad

Op 14 september 2012 presenteerde het Cypriotisch voorzitterschap van de Raad een

compromistekst inzake het voorstel¹. Deze tekst handhaaft de gedelegeerde handelingen in artikel 1, lid 8, letter b), met betrekking tot vrijstellingen van de markeringsvoorschriften, maar voorziet voor alle andere hierboven genoemde bepalingen in uitvoeringshandelingen.

V - Conclusie en aanbeveling

Op haar vergadering van 21 februari 2013 besloot de Commissie juridische zaken met algemene stemmen het volgende advies uit te brengen²:

Gelet op het bovenstaande is de Commissie juridische zaken van oordeel dat de wijze waarop in het voorstel van de Commissie de comitologiebepalingen in de batterijenrichtlijn worden aangepast aan de artikelen 290 en 291 VWEU juist is, uitgezonderd artikel 1, lid 2, van het voorstel, dat zou moeten voorzien in de vaststelling van een gemeenschappelijke methode voor de berekening van de jaarlijkse verkoop door middel van gedelegeerde handelingen en niet door middel van uitvoeringshandelingen. Met betrekking tot de duur van de delegatie staat het de wetgever vrij te kiezen voor "optie 2" van de Consensus.

In het licht van de door de Conferentie van voorzitters gesteunde politieke richtsnoeren en gezien het feit dat met betrekking tot de gemeenschappelijke methode van artikel 1, lid 2, van het voorstel duidelijk is voldaan aan de criteria van artikel 290 VWEU, adviseert de Commissie juridische zaken de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselzekerheid vast te houden aan gedelegeerde handelingen in dit artikel, en met betrekking tot de overige bepalingen de door de Commissie voorgestelde wijzigingen te steunen. Als de Raad vasthoudt aan zijn compromistekst en aan zijn standpunt dat op veel ruimere schaal gebruik gemaakt moet worden van uitvoeringshandelingen, moet de commissie de Raad meedelen dat het dossier in deze vorm niet aan de voltallige vergadering zal worden voorgelegd. Als de Raad dan nog volhardt, moet de commissie aandringen op vaststelling van het standpunt van het Parlement zonder akkoord in eerste lezing.

Hoogachtend,

Klaus-Heiner Lehne

¹ Document 13763/12 van de Raad.

² Bij de stemming waren aanwezig: Evelyn Regner (fungerend voorzitter), Raffaele Baldassarre (ondervoorzitter), Françoise Castex (ondervoorzitter), Francesco Enrico Speroni (rapporteur voor advies), Luigi Berlinguer, Piotr Borys, Marielle Gallo, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Eva Lichtenberger, Antonio López-Istúriz White, Bernhard Rapkay, József Szájer, Alexandra Thein, Rainer Wieland, Tadeusz Zwiefka.

PROCEDURE

Titel	Wijziging van Richtlijn 2006/66/EG (op de markt brengen van cadmiumhoudende draagbare batterijen en accu's voor gebruik in draadloos elektrisch gereedschap)		
Document- en procedurenummers	COM(2012)0136 – C7-0087/2012 – 2012/0066(COD)		
Datum indiening bij EP	26.3.2012		
Commissie ten principale Datum bekendmaking	ENVI 18.4.2012		
Medeadviserende commissie(s) Datum bekendmaking	ITRE 18.4.2012	IMCO 13.12.2012	JURI 18.4.2012
Geen advies Datum besluit	ITRE 23.4.2012	IMCO 25.4.2012	JURI 25.4.2012
Rapporteur(s) Datum benoeming	Vladko Todorov Panayotov 25.5.2012		
Behandeling in de commissie	28.11.2012	19.2.2013	
Datum goedkeuring	20.3.2013		
Uitslag eindstemming	+: -: 0:	48 0 2	
Bij de eindstemming aanwezige leden	Kriton Arsenis, Sophie Auconie, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sergio Berlatto, Lajos Bokros, Milan Cabrnoch, Yves Cochet, Chris Davies, Esther de Lange, Anne Delvaux, Bas Eickhout, Edite Estrela, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Karin Kadenbach, Eija-Riitta Korhola, Jo Leinen, Corinne Lepage, Peter Liese, Zofija Mazej Kukovič, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Miroslav Ouzký, Vladko Todorov Panayotov, Antonia Parvanova, Andrés Perelló Rodríguez, Mario Pirillo, Pavel Poc, Anna Rosbach, Oreste Rossi, Horst Schnellhardt, Richard Seeber, Salvatore Tatarella, Thomas Ulmer, Glenis Willmott, Sabine Wils		
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervanger(s)	Minodora Cliveti, Julie Girling, Philippe Juvin, Jiří Maštálka, James Nicholson, Britta Reimers, Michèle Rivasi, Rebecca Taylor, Vladimir Urutchev, Kathleen Van Brempt		
Bij de eindstemming aanwezige plaatsvervanger(s) (art. 187, lid 2)	Ioan Enciu		
Datum indiening	28.3.2013		